

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.
Director de continguts: Àlex Milian.
Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot,
Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Nicolás Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Armas, Alba Collado, Amau Figueras,
Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

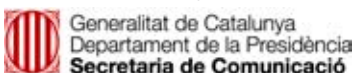
Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Un partit esquinçat

El dia que la direcció del PSC va decidir despenjar-se del procés sobiranista a Catalunya potser no va ser del tot conscient de les conseqüències que se'n podien derivar. I si ho va fer, va decidir sacrificar una bona part dels dirigents històrics del partit –els que abans s'englobaven sota la denominació “sector catalanista”–, una part també dels dirigents actuals –els coneguts com a “crítics”– i una part encara indeterminada de les pròpies bases. Potser també han sacrificat una bona part dels seus votants tradicionals. El primer secretari socialista, Pere Navarro, i la direcció actual han decidit deixar anar tot aquest bagatge i tota aquesta força electoral per mantenir les posicions municipals en l'àrea metropolitana i l'estabilitat amb el PSOE. Després de dues votacions en què els diputats del PSC van trencar la disciplina de vot al Congrés, l'advertència de Rubalcaba a Navarro va ser clara: “No podem aguantar cap excepció parlamentària més”.

A partir d'aquell moment el primer secretari del PSC va fer un gir radical a l'estratègia del partit en el debat sobiranista. Pere Navarro va afirmar que el seu partit no tornaria a fer costat a cap proposta al Parlament de Catalunya que no haguera estat negociada prèviament amb el govern de l'estat. Això, de fet, elimina el dret a decidir que el mateix PSC havia portat en el seu programa a les darreres eleccions i havia constituït una part substancial del seu ideari des que va nàixer el partit com a conseqüència de la confluència de totes les forces socialistes. Aquesta decisió, la de Navarro i la direcció del partit, va ser avalada per una gran majoria en el darrer consell nacional, però aquella decisió no ha atiat la incomoditat, el malestar i la discrepància de molts dirigents del partit.

La incomoditat, el malestar i la discrepància d'aquests dirigents i d'una part important de les bases territorials es van fer evidents la setmana passada en el debat parlamentari per portar a Madrid la petició de la competència sobre la convocatòria de consultes. El sector denominat crític del partit es va alterar i el partit es va esberlar. L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, va renunciar a l'acta de diputats, uns altres diputats van dimidir de l'executiva del partit –Laia Bonet, Rocío Martínez-Sampere i José Manuel Domínguez– i encara tres més –Joan Ignasi Elena, Núria Ventura i Marina Geli– van votar a favor de la proposició de llei. Uns diputats que, si la direcció és conseqüent, seran expulsats. I encara falta saber quines conseqüències tindrà tot això al territori. Pere Navarro i la direcció del partit volien coherència i disciplina. D'entrada, han esqueixat el partit.

Als nostres lectors

Crisi només insinuada

Si la direcció del PSC expulsa els tres diputats considerats “díscols”, les conseqüències que se'n derivaran al territori trencaran el partit. De fa alguns mesos el degoteig de militants que es donen de baixa en totes les comarques, més enllà de l'àrea metropolitana, és constant. El PSC ja no suma, resta, i tindrà greus dificultats per a fer llistes municipals arreu. Aquesta setmana Àlex Milian analitza els moments més tensos d'aquests dies i els efectes que tot això tindrà a partir d'ara. L'impacte de l'enfrontament a les Terres de l'Ebre, a les comarques de l'interior, a Girona i el nord... També en aquest número incloem un extens reportatge de Josep-Lluís Carod-Rovira sobre la persecució que van patir els protestants durant el franquisme.